

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/68/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014201254
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014201254.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: CHEMES, a.s. Humenné, Lazaretská 24, Bratislava, IČO: 31 695 426, právne zastúpený Advokátska kancelária Illeš, Šimčák, Bröstl s.r.o., Štúrova č. 27, Košice, IČO: 36 861 472, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 1100902/587578/2013 zo dňa 13. júna 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/66/2014-71 zo dňa 30. júna 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/66/2014-71 zo dňa 30. júna 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 1S/66/2014-71 zo dňa 30.06.2015 zo dňa 12.05.2016 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100902/587578/2013 zo dňa 13.06.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colným úradom Prešov, pobočka Humenné, sp. zn.: 1096262/1/492986/2013 zo dňa 14.10.2013 a ktorým bola žalobcovi vyrúbená spotrebná daň z minerálneho oleja podľa § 165 ods. 4, 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s ustanovením § 44 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov tak, že určil daňovému subjektu CHEMES, a.s. Humenné, Lazaretská 24, Bratislava (predtým so sídlom Chemlonská 1, Humenné), IČO: 31 695 426, DIČ: 2020511141,

evidenčné číslo: 626210500056, základ spotrebnej dane z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie 31.10.2010 v množstve 858 150 kg ťažkého vykurovacieho oleja s obsahom síry presahujúcim 0,1 % hmotnosti, ale nepresahujúcim 1% hmotnosti, kódu kombinovanej nomenklatúry colného sadzovníka 2710 19 64 a vyrubil spotrebnú daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie 31.10.2010 vo výške 22.783,88 eur.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z predmetného administratívneho spisu, rozhodnutí správnych orgánov je nepochybné, že predmetom bolo konanie vo vzťahu k ťažkému vykurovaciemu oleju, ktorého spôsob užívania upravuje zákon č. 98/2004 Z.z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov.

Ďalej krajský súd uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca je užívateľským podnikom podľa § 11. Spornou bolo, či žalobcovi vznikla alebo nevznikla daňová povinnosť tak, ako upravuje § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 98/2004 Z.z. o spotrebnej dani z minerálnych olejov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého daňová povinnosť vzniká aj dňom zistenia minerálneho oleja, ktorý sa nachádza, alebo ktorý sa nachádzal u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ak táto právnická osoba alebo fyzická osoba nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia minerálneho oleja v súlade s týmto zákonom a to aj bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s minerálnym olejom ako s vlastným.

Žalobca namietal, že ním predloženými dokladmi a to faktúrou a na základe protokolu č. 1912/2011 zo dňa 31.05.2011 realizovaného EKOLAB s.r.o. preukázal pôvod a spôsob nadobudnutia minerálneho oleja. Podľa krajského súdu však žalobca opomenul, že musí preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia minerálneho oleja v súlade s týmto zákonom, to znamená, že musí preukázať, že nadobudol ťažký vykurovací olej, kde je hodnota síry menej ako 1%. Zo Zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja nevyplýva, žeby v konaní bolo možné aplikovať iný procesný predpis ako zákon č. 563/2009 Z.z., pričom daňový poriadok v ustanovení § 3 ods. 1 upravuje, že pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb a že správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

Podľa krajského súdu v priebehu konania sám žalobca na výzvu správcu dane uviedol, že k prečerpaniu ťažkého vykurovacieho oleja sa vzhľadom na odstup času nevie vyjadriť, keďže neeviduje záznamy o uskutočnených prečerpaniach. Na základe uvedeného bolo zrejmé, že touto odpoveďou bol spochybnený odber vzoriek na expertízu pre EKOLAB s.r.o.. Samotná faktúra od spoločnosti Fobos Invest a.s. takýmto dôkazom podľa názoru súdu byť nemôže.

Pokiaľ išlo o námietku žalobcu, že odber vzoriek vo vlastnej réžii nebol v rozpore s právnymi predpismi, je pravdivá, avšak súčasne platí, že to znižuje vierohodnosť expertízy aj v súvislosti s vyššie uvedenou skutočnosťou o chýbajúcej evidencii záznamov o realizovaných prečerpaniach. Colné laboratórium FR SR vo svojom vyjadrení jednoznačne uviedlo, že došlo k premiešaniu ŤVO s obsahom síry do 1% a nad 1%, čo žalobca v konaní žiadnym dôkazom nevyvrátil. Tabuľky č. 1 a 2 citované z rozhodnutia colného úradu boli jednoznačne a pochopiteľné aj pre osobu, ktorá nemá odborné chemické vzdelanie.

Podľa krajského súdu správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo (§ 3 ods. 3 Daňového poriadku) a že samotný úkon dokazovania upravuje § 24 ods. 1 tak, že daňový subjekt preukazuje skutočnosť, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosť, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, skutočnosť, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania, vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný

viest'. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosť nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Podľa § 24 ods. 4 Daňového poriadku - ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosť rozhodujúce pre správne určenie dane, a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových konaniach, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Ak teda žalobca v žalobe namietal, že správca dane mu nepreukázal, že v nádrži č. 2 s objemom 540,88 m³ nebol ťažký vykurovací olej s obsahom síry viac ako 1%, s týmto záverom sa súd nestotožnil. Krajský súd zastáva názor, že dôkazné bremeno aj podľa Daňového poriadku zaťažuje kontrolovaný daňový subjekt a nie správcu dane, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z citovaného ustanovenia § 24 Daňového poriadku. Podľa názoru súdu v predmetnej veci nemôže ísť o delené dôkazné bremeno medzi správcu dane a žalobcu, pretože podľa § 37 ods. 1 zákona č. 98/2004 Z.z. je užívateľský podnik povinný viesť evidenciu a/ prevzatého minerálneho oleja, b/ minerálneho oleja použitého podľa účelu použitia, c/ tovarov, ktoré vyrobil z minerálneho oleja, d/ stavu zásob minerálneho oleja a tovarov, ktoré vyrobil z minerálneho oleja.

Krajský súd poukázal na ust. § 37 ods. 2 - na vedenie evidencie podľa odseku 1 sa vzťahuje § 35 ods. 4 rovnako a § 35 ods. 2 primerane a podľa jeho názoru z predmetu činnosti žalobcu podľa výpisu z obchodného registra bolo nepochybné, že ide o právnickú osobu, ktorá je zameraná napríklad na podnikanie v oblasti nakladania s odpadmi, najmä ich zhromažďovanie, preprava, skladovanie, zneškodňovanie, zber, úprava, triedenie, spracovanie a využívanie odpadov ako zdroj druhotných odpadov a energie, poskytovanie poradenstva a služieb v oblasti ochrany životného prostredia, okrem vydávania odborných posudkov atď., a teda pri náležitej starostlivosti by postupoval tak, žeby prostredníctvom akreditovaného laboratória si zabezpečil rozbor ťažkého vykurovacieho oleja, o ktorom žalobca tvrdil, že ho nadobudol od spoločnosti FOBOS INVEST, a.s. a to za situácie, keď musel mať vedomosti o tom, aký je obsah nádrží č. 1 a 2, ktoré prenajímal. Podľa názoru krajského súdu sa vo veci správca nezodpovedne a tvrdené skutočnosti, že v prevádzke využíval ťažký vykurovací olej s hodnotou pod 1% síry, vierohodne nepreukázal.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného boli v súlade so zákonom, preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v konaní úspech nemal a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

II.

Proti uvedenému rozsudku, ktorý bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 07.08.2015 podľa žalobcu odvolanie bez uvedenia dôvodov s tým, že žiadal aby odvolací súd vyššie uvedené rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd uznesením z 09.09.2015 vyzval žalobcu aby doplnil svoje odvolanie v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda, v čom považuje rozhodnutie súdu alebo postup za nesprávny, doplniť dôvody odvolania, pričom uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 14.09.2015. Žalobca na uvedené uznesenie nereagoval a odvolanie v požadovanom smere nedoplnil.

III.

Žalovanému v súlade s ust. § 209 ods. 1 O.s.p. veta druhá odvolanie nedoručoval, nakoľko nebolo

doplnené v súlade s uznesením súdu zo dňa 14.09.2015.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu len zákonných dôvodov, na ktoré by bol povinný prihliadnuť i bez uvedenia v odvolacích dôvodov (§ 250j ods. 3 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a po oboznámení sa so spisovým materiálom došiel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech a rozsudok krajského súdu je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Úlohou najvyššieho súdu bolo - na základe včas podaného blanketného odvolania žalobcu, ktoré nebolo napriek výzve žalobcom doplnené - preskúmať, či boli v prejednávanej veci dané dôvody na zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 O.s.p., teda či v danej veci sa nejdená o prípad, kedy súd nie je rozsahom a dôvodmi žaloby viazaný. (Súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa

okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.) , nakoľko iné dôvody žalobca neuviedol.

Najvyšší súd v danej veci zistil, že v prejednávanej veci nejde ani o jeden prípad uvedený v ust. § 250j ods. 3 O.s.p., kedy by mal napadnuté rozhodnutie zrušiť a to z dôvodu, že rozhodnutie bolo vydané na základe účinného hmotnoprávneho ako aj procesnoprávneho predpisu (zákon o spotrebnej dani z minerálnych olejov a daňový poriadok), krajskému súdu bol predložený úplný administratívny spis a rozhodnutie netrpelo vadou nepreskúmateľnosti a rozhodnutie vydali na to oprávnené orgány aj v prvom a aj v odvolacom stupni.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 a v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo a žalovanému ich náhrada zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.